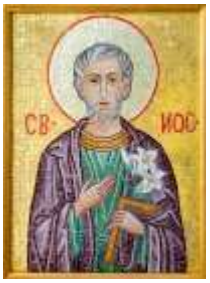

Українська Греко-Католицька Парафія
Св. Йосифа Обручника
St. Joseph the Betrothed
Ukrainian Greek-Catholic Church

5000 N Cumberland Ave, Chicago, IL 60656

773-625-4805 www.stjosephukr.com stjosephucc@gmail.com

Very Rev. Fr. Mykola Buryadnyk -Pastor

Rev. Fr. Andriy Delisandru –Assoc Pastor

Very Rev. Fr. Bohdan Nalysnyk - Associate Pastor

Rev. Protodeacon Marko Krutiak

Intentions

Sun July 28th-Apostles & Deacons Prochor, Nicanor, Timon, Parmenas

7:30 am– Pray for the seniors of the parish

9:30 am - Pray for the sick and shut ins of the parish;

11:30 am - Pray for the youth of the parish

6:00 pm - Pray for strength and perseverance of the Ukrainian soldiers

Mon July 29th - Martyr Callinicus

9:00 am– Pray for those struggling with addiction

Tues July 30th – Apostles Silas, Silvanus, & those with them

9:00 am– Pray for the sick and shut-ins of our parish

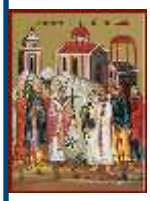

Wed July 31st–Forefeast of the Procession of the Cross of the Lord

9:00 am- Divine Liturgy

Thurs Aug 1st - Procession with Relics of the Cross of the Lord; Beginning of the Dormtion Fast

9:00 am- Divine Liturgy

Fri Aug 2nd - Transfer of the Relics of Protomartyr Stephen

9:00 am–Pray for the children who were hurt in the bombing of Okhmadyt Hospital in Kyiv

Sat Aug 3rd– Venerable Isaac, Dalmatus & Faustus

9:00 am–In memory: For the children who were murdered in the bombing of Okhmadyt Hospital in Kyiv

5:00 pm– Vespers /вечірня

Про Молитву...

Віра дає крила молитві, і без неї ми не можемо підноситися до неба...Твоя молитва покаже тобі, в якому стані ти знаходишся.

(св.Іван Ліствичник, Слово 28).

On prayer…

Faith gives wings to prayer, and without it we cannot fly up to heaven.Your prayer will show you in what state you are.

(St. John Climacus, The Ladder of Divine Descent , Step 28).

Candles for July 2024

Memorial Candles

* In memory of Ihor Marko Palahniuk *(Family)*

*Birthday remembrance Paraskevia Prohny

Perpetual Oil Lamp

* In loving memory of Nat & Dorothy Zabiaka *(Eleanor Goeters)*

Lady of Hoshiw Shrine

* Health & Blessings for Lorraine Zubrycky

* Available

* ***Mother of God Shrine***

* Health & Birthday Blessing for Evalina

Iconostas Icon Vigil

Christ the Teacher

* Available

* Available

Mother of God

* Health & Blessing for Orest, Lyuba, Orysia, Yuriy, Olha, Lyubov, Oksana, Oresta, Anna, Orest *(L. Shevchyk)*

* In memory of

St. Joseph the Betrothed

* Pray for our clergy, Fr Mykola, Fr Bohdan, Fr Andriy o.d. Marko and their families

* Available

St. Nicholas the Wonderworker

*Health and well being for the Uketoberfest committee

* Available

Our Lady of Protection

* Pray for health Olga, Oksana, Svitlana, Nataliia and their families

*Available

Спасівка

Данієль Манзюк

Буде великим перебільшенням сказати, що на тему празника Успіння Пресвятої Богородиці багато написано. Ще менше написано про піст, який передує святові.

Кожен християнин розуміє значення посту перед Великоднем і Різдвом. Також, навіть якщо ми і знаємо щось про Успенський піст (Спасівку), мало хто з нас дотримується його, а ще більше не знають чи не розуміють його значення. Оскільки назагал ми бачимо нерозуміння значення посту як такого, спробувати знову поглянути на нього ніколи не буде зайвим.

Існує думка, що ми повинні постити, коли чогось хочемо, так ніби акт посту приносить задоволення Богові, і тільки побачивши, як ми страждаємо, Він може задовольнити наші просьби. Проте це далеко від істини. Це не наше постування приносить задоволення Богові, а саме плоди нашого постування (за умови, що ми постимо з правильним наміром, а не просто не вживаємо їжу). Ми постимо, не для того, щоб отримати те, що хочемо, а щоб підготуватися до того, що нам хоче дати Бог. Мета посту – стати подібними до іншої Марії, сестри Лазаря, на противагу їхній сестрі Марті, яка як нам відомо була «тривожна і переживала за все». Піст покликаний привести нас до усвідомлення «того єдиного, що нам потрібно». Він допомагає нам поставити Бога на перше місце, а наші власні бажання на друге, якщо не останнє. Сам по собі піст служить для того, щоб підготувати нас стати інструментом Божої волі, як у випадку з Мойсеєм, який втікаючи з Єгипту, молився на горі Синай, чи як наш Господь, який постив у пустелі. Піст відвертає нас від себе самих і повертає обличчям до Бога. По суті, він допомагає нам уподібнитися до Богородиці, покірної слуги Божої, яка почувши Його слово, дотримала його краще, ніж будь-хто інший.

То ж чому ми постимо перед Успінням? У дружній родині вістка про матір на смертному одрі, зупиняє нормальний хід життя. Інші здавалось би важливі речі (вечірки, телебачення, предмети розкоші, особисті бажання) стають неважливими; життя тепер обертається навколо вмираючої матері. Так само відбувається і в нашій християнській родині - вістка про те, що наша матір перебуває на смертному ложі, не може (або принаймні не повинна) викликати іншу реакцію. Через молебень церква дає нам можливість прийти до того смертного ложа, прославляти і благати жінку, яка народила Бога - вмістилище нашого спасіння, щоб вона стала нашою головною заступницю перед Його божественним престолом. Те саме має відбуватися і у нашій земній родині – щоденна рутина і задоволення особистих бажань повинні припинитися. Піст, у повному розумінні (утримання від їжі та бажань), покликаний досягти цієї мети. Менше часу витраченого на дозвілля чи інші заняття залишає більше часу для молитви і роздумів над тим, хто дав нам Христа і став першою і найбільшою християнкою. Розмірковуючи над нею і її незбагненним життям, ми бачимо зразок християнського життя, втіленого у Христовій відповіді

Dormition Fast

By Daniel Manzuk

It would be a gross understatement to say that much has been written about the Feast of the Dormition of the Theotokos. Yet very little has been written about the fast that precedes it.

Every Orthodox Christian is aware and generally knows the reason behind the fasts for Pascha and Christmas. But while they may know of the Dormition Fast, few follow it, and more than a few question why it is there, neither knowing its purpose. First, given the pervasive misunderstanding of the purpose of fasting itself, a refresher on its purpose is always a good idea. There is a perception that we should fast when we want something, as though the act of fasting somehow appeases God, and seeing us "suffer" gets Him to grant our request. Nothing can be further from the truth. It is not our fasting that pleases God, it is the fruits of our fast (provided we fast in the proper mind set, and do not merely diet) that please Him. We fast, not to get what we want, but to prepare ourselves to receive what God wants to give us. The purpose of fasting is to bring us more in line with another Mary, the sister of Lazarus, and away from their sister Martha, who in the famous passage was "anxious and troubled about many things." Fasting is intended to bring us to the realization of "the one thing needful." It is to help us put God first and our own desires second, if not last. As such it serves to prepare us to be instruments of God's will, as with Moses in his flight from Egypt and on Mt. Sinai, as well as our Lord's fast in the wilderness. Fasting turns us away from ourselves and toward God. In essence it helps us become like the Theotokos, an obedient servant of God, who heard His word and kept it better than anyone else has or could.

So why do we fast before Dormition? In a close-knit family, word that its matriarch is on her deathbed brings normal life to a halt. Otherwise important things (parties, TV, luxuries, personal desires) become unimportant; life comes to revolve around the dying matriarch. It is the same with the Orthodox family; word that our matriarch is on her deathbed, could not (or at least should not) have any different effect than the one just mentioned. The Church, through the Paraklesis Service, gives us the opportunity to come to that deathbed and eulogize and entreat the woman who bore God, the vessel of our salvation and our chief advocate at His divine throne. And as, in the earthly family, daily routines and the indulgence in personal wants should come to a halt. Fasting, in its full sense (abstaining from food and desires) accomplishes this. Less time in leisure or other pursuits leaves more time for prayer and reflection on she who gave us Christ, and became the first and greatest Christian. In reflecting on her and her incomparable life, we see a model Christian life, embodying Christ's retort to the woman who stated that Mary was blessed because she bore Him: blessed rather are those who hear His word and keep it. Mary did this better than anyone. As Fr. Thomas Hopko has stated, she heard the word of God and kept it so well, that she of all women in history was chosen not only to hear His Word but give birth to it (Him). So while we fast in contemplation of her life, we are simultaneously preparing ourselves to live a life in

жінці, яка стверджувала, що Марія була благословлена, бо вона народила Його: благословлені ті, хто чує Його слово і дотримується його. Марія зробила це краще, ніж хто-небудь.
Як говорить о. Томас Гопко, вона почула слово Боже і повністю його дотримала, що вона з усіх жінок в історії була обрана не тільки для того, щоб почути Його Слово, але і народити (Його). Тож, поки ми постимо, роздумуючи над її життям, ми водночас готуємося до того, щоб жити і наслідувати її життя. У цьому і полягає сутність Спасівки.

«Коли відійшла Ти, Богородице Діво, до Зродженого з Тебе невимовно, були Яків, брат Божий і перший священноначальник, Петро, всечесний верховник, Богословів начальник, і весь Божественний апостольський лик; явленим богослов'ям оспівували вони Божественне і страшне таїнство провидіння Христа Бога, і живоначальне й богоприємне Твоє тіло поховали в радості, Всеоспівана.»

(Стихира після Євангелія)

Успіння Пресвятої Богородиці Ікона

Вступ

Празник Успіння Пресвятої Богородиці відзначається 15 серпня кожного року . Під час цього свята ми вшановуємо успіння (грецькою «кімісіс») або "засинання" Матері Ісуса Христа - нашого Господа. Також у цей день ми святкуємо вознесіння тіла Богородиці на небо.

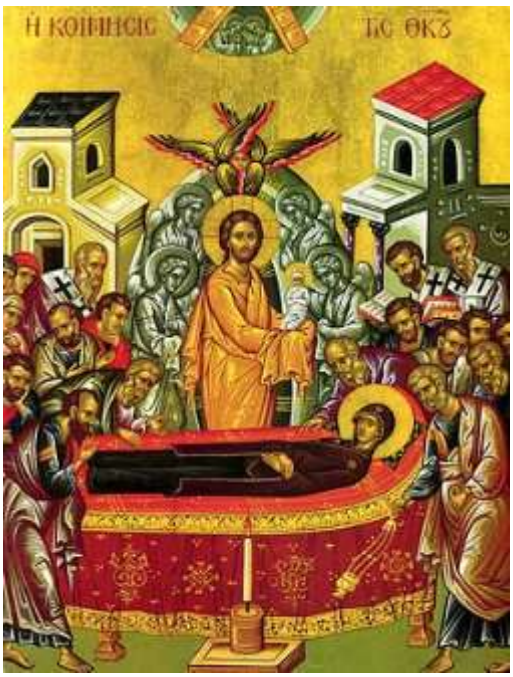

Біблійна історія

Святе Письмо говорить нам, що коли Господь помирав на Хресті, Він побачив свою матір і учня Івана і сказав їй: "Жінко, ось твій син!" а до Івана вигукнув: "Ось твоя мати!" (від Івана 19:25-27). З того моменту апостол Іван почав опікуватися Богородицею у власному домі. Хоча біблійні посилання з Діянь Апостолів 1:14 говорять, що Пречиста була зі святими апостолами в день П'ятидесятниці, традиційне вчення Церкви стверджує, що вона залишилася в домі апостола Івана в Єрусалимі, продовжуючи служіння словом і ділом.

На момент переставлення Богородиці учні нашого Господа, які проповідували по всьому світу, повернулися до Єрусалиму, щоб її побачити. Усі вони, включно з апостолом Павлом, зібралися біля її ложа, лише апостола Томи не було з ними. У момент її смерті Ісус Христос сам зійшов з небес і забрав її душу.

Після вічного спочинку тіло Богородиці несли процесією і поклали в гробницю біля Гетсиманського саду. Коли апостол Тома приїхав через три дні після успіння Богородиці і захотів побачити її тіло, гробниця виявилася порожньою. Тоді ангел їм об'явився і підтвердив, що тіло Богородиці вознеслося на небо.

imitation of her. That is the purpose of the Dormition Fast.
"*When the assumption of thine undefiled body was being prepared, the Apostles gazed on thy bed, viewing thee with trembling. Some contemplated thy body and were dazzled, but Peter cried out to thee in tears, saying, I see thee clearly, O Virgin, stretched out, O life of all, and I am astonished.*
O thou undefiled one, in whom the bliss of future life dwelt, beseech thy Son and God to preserve thy people unimpaired."

(Sticheron after the Gospel, Orthros)

Dormition of the Theotokos icon

Introduction

The Feast of the Dormition of Our Most Holy Lady, the Theotokos and Ever-Virgin Mary is celebrated on August 15 each year. The Feast commemorates the repose (dormition and in the Greek kimisis) or "falling-asleep" of the Mother of Jesus Christ, our Lord. The Feast also commemorates the translation or assumption into heaven of the body of the Theotokos.

Biblical Story

The Holy Scriptures tell us that when our Lord was dying on the Cross, He saw His mother and His disciple John and said to the Virgin Mary, "Woman, behold your son!" and to John, "Behold your mother!" (John 19:25-27). From that hour, the Apostle took care of the Theotokos in his own home. Along with the biblical reference in Acts 1:14 that confirms that the Virgin Mary was with the Holy Apostles on the day of Pentecost, the tradition of the Church holds that she remained in the home of the Apostle John in Jerusalem, continuing a ministry in word and deed.

At the time of her death, the disciples of our Lord who were preaching throughout the world returned to Jerusalem to see the Theotokos. Except for the Apostle Thomas, all of them including the Apostle Paul were gathered together at her bedside. At the moment of her death, Jesus Christ himself descended and carried her soul into heaven.

Following her repose, the body of the Theotokos was taken in procession and laid in a tomb near the Garden of Gethsemane. When the Apostle Thomas arrived three days after her repose and desired to see her body, the tomb was found to be empty. The bodily assumption of the Theotokos was confirmed by the message of an angel and by her appearance to the Apostles.

Ікона Празника

Ікона празника Успіння Богородиці зображає її на смертному ложі в оточенні апостолів. Христос стоїть в центрі (1) і дивиться на Свою матір. Він тримає маленьку дитину, одягнену в білу одіж, що уособлює душу Матері Божої. Одягнений у золоті шати, з ангелами, що оточують Його та мандорлою (німбом) над головою, Христос зображений у своїй божественній славі.

1. *Христос, що з'вився у славі, стоїть у центрі ікони, колишучи душу своєї матері, Пречистої Богородиці.*

Привертають увагу до Богородиці і апостоли, що стоять навколо неї (2). Справа бачимо св. Петра, який кадить над тілом Богородиці. Зліва – св. Павло (3) схилився перед нею у глибокій пошані.

2. *Апостоли схилили свої голови у пошані перед Богородицею, у той час як св. Петро (справа) кадить над її тілом)*

Разом з апостолами бачимо кількох єпископів (4) та жінок. Серед єпископів традиційно представені Яків, брат Господа Нашого, Тимотей, Геротей і Діонісій Ареопагіт. Їх зображено в єпископських шатах. Жінки на іконі - члени церкви в Єрусалимі.

3. *Апостол Павло кланяється у пошані перед Богородицею.*

4. Також серед присутніх ми бачимо кількох єпископів, які прийшли помолитися. Перед ліжком Богородиці стоїть свічка (5), яка формує центральну вісь ікони. Над свічкою - тіло Пречистої Богородиці. Христос стоїть над Його матір'ю і тримає її пречисту душу. Над Христом відкриті небесні ворота, готові прийняти Божу Матір.

5. *Богородиця лежить на ложі у центрі ікони, оточена апостолами, а перед ложем - свічка.*

Цей великий празник та ікона, присвячена йому, утверджують фундаментальне вчення нашої віри - Воскресіння плоті. У випадку з Богородицею це було здійснено божественною волею Бога. Таким чином, це свято - це свято надії, надії на Воскресіння і життя вічне. Як і ті, хто зібрався навколо тіла Діви Марії, ми збираємось навколо своїх рідних, що відійшли у світ інший і передаємо їхні душі в руки Христа. Коли ми згадуємо тих, хто спочив у вірі перед нами і перейшов до сонму святих, ми готуємось до того, щоб одного дня бути прийнятим у нове життя майбутнього віку.

Ідучи дорогою до нашої небесної оселі, вшануванням цього празника, ми також підтверджуємо, що Матір Божа є нашою заступницею на небі. Через Христа вона стала матір'ю всіх дітей Божих, обіймаючи нас божественною любов'ю.

Icon of the Feast

The Icon of the Feast of the Dormition of the Theotokos shows her on her deathbed surrounded by the Apostles. Christ is standing in the center (1.) looking at His mother. He is holding a small child clothed in white representing the soul of the Virgin Mary. With His golden garments, the angels above His head, and the mandorla surrounding Him, Christ is depicted in His divine glory.

1. *Christ, appearing in His Glory, stands in the center of the icon cradling the soul of His Mother, the Theotokos and Ever-Virgin Mary.*

The posture of the Apostles direct attention toward the Theotokos (2.). On the right Saint Peter censes the body of the Theotokos. On the left Saint Paul (3.) bows low in honor of her.

2. *The Apostles bow their heads in reverence to the Theotokos as Saint Peter (right) censes her body.*

Together with the Apostles are several bishops (4.) and women. The bishops traditionally represented are James, the brother of the Lord, Timothy, Heirotheus, and Dionysius the Areopagite. They are shown wearing episcopal vestments. The women are members of the church in Jerusalem.

3. *The Apostle Paul bows in honor of the Theotokos.*

4. *Also in attendance to pray for the Theotokos were several Bishops.*

In front of the bed of the Theotokos is a candle (5.) that helps to form a central axis in the icon. Above the candle is the body of the Theotokos and Ever-Virgin Mary. Standing over His mother is Christ holding her most pure soul. Above Christ the gates of heaven stand open, ready to receive the Mother of God.

5. *The Theotokos lies in the center of the icon surrounded by the Apostles and a candle in front of her bed.*

This great Feast of the Church and the icon celebrates a fundamental teaching of our faith—the Resurrection of the body. In the case of the Theotokos, this has been accomplished by the divine will of God. Thus, this Feast is a feast of hope, hope in Resurrection and life eternal. Like those who gathered around the body of the Virgin Mary, we gather around our departed loved ones and commend their souls into the hands of Christ. As we remember those who have reposed in the faith before us and have passed on into the communion of the Saints, we prepare ourselves to one day be received into the new life of the age to come.

We also affirm through this Feast as we journey toward our heavenly abode that the Mother of God intercedes for us. Through Christ she has become the mother of all of the children of God, embracing us with divine love.

«Рятівник приречених»

Священномученик Омелян Ковч народився 20 серпня 1884 р. в с. Космач на Косівщині. Після закінчення Римської Колегії Св. Сергія і Вакха у 1911 р. прийняв священичі свячення. У 1919 р. став польовим духівником Української Галицької Армії. Після війни і аж до ув'язнення душпастирював у Перемишлянах, дбаючи водночас про суспільно-культурне життя парафіян. Опікувався бідними, пригортав сиріт, хоча й мав шестеро своїх дітей.

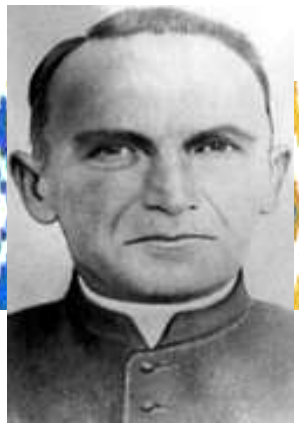

Під час Другої світової війни відважно виконував свої священичі обов'язки, проповідуючи любов до людей усіх національностей та рятуючи від винищення євреїв. 30 грудня 1942 р. був заарештований ґестапо. Проявив геройську мужність у концтаборі, визволяючи зі зневіри в'язнів, засуджених на смерть.

25 березня 1944 р. його спалили у печі табору смертіМайданек. У 1999 р. Єврейською Радою України йому присвоєно звання "Праведник України".

" Я розумію, що ви стараєтеся про моє визволення. Але я прошу вас не робити нічого. Учора вони вбили тут 50 чоловік. Якщо я не буду тут, то хто допоможе їм перейти ці страждання?...Я дякую Богові за Його доброту до мене. Окрім неба - це єдине місце, де я хотів би перебувати. Тут ми всі є рівні: поляки, євреї, українці, росіяни, латиші та естонці. З усіх присутніх я є одиноким священиком. Не можу навіть уявити собі, що було би тут без мене. Тут я бачу Бога, який однаковий для всіх, незалежно від релігійних відмінностей, що існують між нами. Можливо, наші Церкви є різні, але у всіх них царює той же великий Усемогутній Бог. Коли я відправляю Службу Божу, всі вони моляться… Не турбуйтесь та не зневіряйтесь моєю участю. Натомість радійте зі мною. Моліться за тих, хто створив цей концтабір та цю систему. Вони є одинокими, хто потребує молитов… Нехай Господь помилує їх".

Із листів о. Омеляна Ковча до рідних із концтабору

"Друге нашестя"

Перспектива повернення радянської влади у Західну Україну після поразки німецьких військ на східному фронті не могла не вселяти єрархії та мирянам УГКЦ тривожних передчуттів за долю Церкви. Надто болісними були ще зовсім свіжі спогади про насилля комуністичного режиму супроти сумління віруючих за неповних два роки попередньої радянської займанщини.

" Большевицька армія наближається.... Ця вістка сповняє страхом наших вірних. Всі... є переконані, що вони наражені на певну смерть".

Із листа Митрополита Андрея (Шептицького) до кардинала Тіссерана від 22 березня 1944 р.

"Rescuer of the doomed"

Priest and martyr Father Emilian Kovch was born on August 20, 1884, in Kosmach near Kosiv. After graduating from the College of Ss. Sergius and Bacchus in Rome, he was ordained to the priesthood in 1911. In 1919 he became field chaplain for the Ukrainian Galician Army. After the war and until his imprisonment he conducted his priestly ministry in Przemysl (Peremyshl), at the same time tending to his parishioners' social and cultural life. He helped the poor and orphans, though he had six children of his own.

During World War II he bravely carried out his priestly duties, preaching love to people of all nationalities and rescuing Jews from destruction. He was arrested by the Gestapo on December 30, 1942. He displayed heroic bravery in the concentration camp, protecting the prisoners sentenced to death from falling into despair. He was burned to death in the ovens of the Majdanek Nazi death camp on March 25, 1944. He was recognized as a "Righteous Ukrainian" by the Jewish Council of Ukraine on September 9, 1999.

"I understand that you are trying to free me. But I am asking you not to do anything. Yesterday they killed 50 persons here. If I were not here, who would help them to endure these sufferings? I thank God for His kindness to me. Except heaven this is the only place I would like to be. Here we are all equal: Poles, Jews, Ukrainians, Russians, Latvians and Estonians. I am the only priest here. I couldn't even imagine what would happen here without me. Here I see God, Who is the same for everybody, regardless of religious distinctions which exist among us. Maybe our Churches are different, but they are all ruled by the same all-powerful God. When I am celebrating the Holy Mass, everyone prays ... Don't worry and don't despair about my fate. Instead of this, rejoice with me. Pray for those who created this concentration camp and this system. They are the only ones who need prayers May God have mercy on them..."

- From Father Emilian Kovch's letters written in the concentration camp to relatives.

Second Assault

The prospect of the return of Soviet power to western Ukraine after the defeat of the German Army on the Eastern Front led the hierarchy and faithful of the UGCC to fear for the fate of the Church. All too painful were the still fresh memories of the violence of the Communist regime against the conscience of the faithful during the previous Soviet conquest of less than two years.

"The Bolshevik Army is approaching ... This news fills all the faithful with fear. Everyone ... is convinced that they are destined for certain death."

From a letter of Metropolitan Andrey (Sheptytsky) to Cardinal Tisserand on March 22, 1944

"Бо вона - монахиня"

Преподобномучениця Тарсикія (Ольга Мацьків) народилася 23 березня 1919 р. в м. Ходорові на Львівщині. 3 травня 1938 р. вступила до Згромадження Сестер Служебниць Непорочної Діви Марії. Після складання перших обітів у 1940 р. працювала в монастирі, шила сестрам одяг, навчала цього ремесла інших. Ще перед наступом більшовиків сестра склала обітницю на руки свого духовного провідника о. Володимира Ковалика ЧСВВ, що жертвує своє життя за навернення Росії, а також за Католицьку Церкву. 17 липня 1944 р. радянські солдати оточили монастир, маючи намір знищити його.

Зранку о 8 годині автоматник без попередження застрелив її на хвірті. Сестра відкривала браму, очікуючи священика, який мав відправляти богослуження. Всім своїм життям вона свідчила про автентичність богопосвяченого життя. Загинула як мучениця за віру.

" Раптом в браму задзвонив дзвінок. Ми думали, що прийшов отець. Сестра Тарсикія відкрила двері, попросила с. Марію ключі і вийшла на поріг. У цей час пролунав постріл і сестра впала мертва. Військовий, який її застрелив, не пояснював конкретно, чому він це зробив. Потім говорили, що він казав, що вбив її тому, що вона була монахинею".

Зі свідчень с. Дарії (Градюк)

"Because she was a nun"

Nun and Martyr Sister Tarsykiya (Olha Matskiv) was born on March 23, 1919 in the village of Khodoriv, L'viv District. On May 3, 1938 she entered the Sisters Servants of Mary Immaculate. After professing her first vows on November 5, 1940, she worked in the convent, sewing clothes for the sisters and teaching the skill to others. Even prior to the Bolshevik arrival in L'viv, Sister Tarsykiya had made a private oath to her spiritual director, Father Volodymyr Kovalyk OSBM, that she would sacrifice her life for the conversion of Russia and for the good of the Catholic Church.

On July 17, 1944 Soviet soldiers surrounded the monastery, determined to destroy it. At 8 a.m. Sister opened the door, expecting a priest who was supposed to celebrate the liturgy. Without warning an automatic shot her dead. All her life she witnessed to the authenticity of the consecrated life. She died a martyr for the faith.

"Suddenly the bell at the gate rang. We thought it was the priest. Sister Tarsykia opened the door, asked Sister Maria for the key to the front door and went to the main entrance. Then a shot rang out and Sister Tarsykia fell down dead. The soldier who shot her did not really explain why he did it. Later they said that he said he killed her because she was a nun."

- From the testimony of Sister Daria (Hradiuk).

Зворотній відлік почався…

Чому варто стати спонсором UKEtoberfest?

- Ваша підтримка має важливе значення для того, щоб ми продовжували робити добру роботу з підтримки людей в Україні та збереження нашої культури. Воїни та їхні родини як ніколи потребують нашої допомоги.
- Ваше спонсорство відкриє для вашого бізнес-бренду нові маркетингові можливості та постійно зростаючу демографію учасників фестивалю, які є молодими професіоналами з сім'ями. Наша мета — сприяти просуванню вашого бізнесу та спонукати учасників купувати ваші продукти та послуги

Є 3 рівні: платиновий, діамантовий, золотий або ви можете підтримати як окремий спонсор.

Будь ласка, зв'яжіться з Мотрею Дурбак / Ольгою Прохні за телефоном 773-625-4805 (у робочий час), щоб стати спонсором або з будь-якими вашими запитаннями щодо спонсорства.

Ми заздалегідь вдячні вам за вашу добросердечну та щедру підтримку!

The countdown has begun...

Why be a sponsor at UKetoberfest?

- Your support is critical for us to continue to do the good work of supporting the people in Ukraine and keeping our culture alive. The soldiers and their families need our help more than ever.
- Your sponsorship will expose your business brand to new marketing opportunities and to an ever-growing demographic of festival participants who are young professionals with families. It is our goal to help promote your business and encourage participants to purchase your products and services

There are 3 levels:
Platinum, Diamond, Gold or you may wish to support as an individual sponsor.

Please contact Motria Durbak /Olga Prohny at 773-625-4805 (during office hours) to become a sponsor or with any of your sponsorship questions.

We thank you in advance for your kind hearted and generous support!

Pray for Ukraine !

Молися за Україну!

Пам'ятайте ….

****Перша пятниця кожного місяця (08-02-24) 6:30 вечора відбудуться нічні чування**

** Біблійне коло відбуватиметься що середи о 6:30 веч. (за лекціями Дівіна).

** Кожен останній четвер місяця в 7 веч капличці збирається спільнота "Матері в молитві".

Ми шукаємо волонтерів на «Uketoberfest»

17 та 18 серпня. Будь ласка, заповніть анкету волонтера та киньте її у кошик або принесіть до офісу.

We are looking for volunteers for Uketoberfest, Aug 17th & 18th. Please fill out a volunteer form and drop it in the basket or bring it to the office.

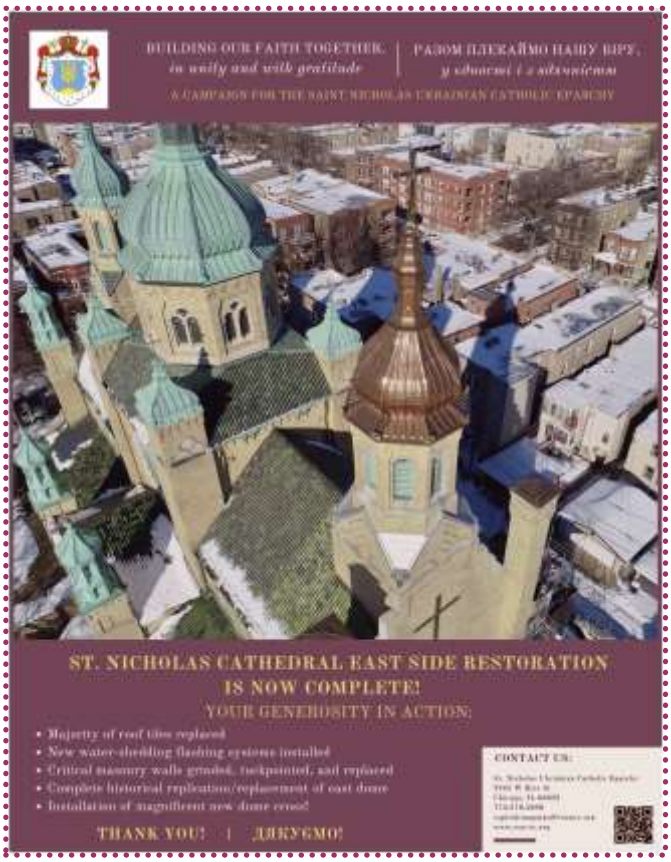

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ - LITURGICAL SCHEDULE

У НЕДІЛЮ - SUNDAYS:

7:30AM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY
англійською/ in English
9:30AM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY
українською/ in Ukrainian
11:30AM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY
для молоді/Children's
6:00 PM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY
українською/ in Ukrainian

У СВЯТА - HOLY DAYS:

9:00AM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY
6:30PM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY

НАДВЕЧІР'Я СВЯТ - EVE OF FEASTS:

6:30PM ВЕЛИКА ВЕЧІРНЯ З ЛИТІЄЮ/GREAT VESPERS, LITIA

ПІД ЧАС ТИЖНЯ - DURING THE WEEK:

9:00AM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY

У СУБОТУ - SATURDAYS:

9:00AM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY
в церкві/in church
5:00 PM ВЕЧІРНЯ/VESPERS